

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-343/10)

(2010/C 234/47)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: S. Pardo Quintillán, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii poprzez brak zapewnienia:
  - wyposażenia w systemy zbierania ścieków komunalnych aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 15 000 Valle de Güimar, Noreste (Valle Guerra), Valle de la Orotava, Arenys de Mar, Alcossebre i Cariño zgodnie z art. 3 dyrektywy Directiva 91/271/CEE⁽¹⁾ oraz
  - poddania oczyszczaniu ścieków komunalnych aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 15 000 Arroyo de la Miel, Arroyo de la Víbora, Estepota (San Pedro de Alcántara), Alhaurín el Grande, Coín, Barbate, Chipiona, Isla Cristina, Matalascañas, Nerja, Tarifa, Torrox Costa, Vejer de la Frontera, Gijón-Este, Llanes, Valle de Güimar, Noreste (Valle Guerra), Los Llanos de Aridane, Arenys de Mar, Pineda de Mar, Ceuta, Alcossebre, Benicarló, Élx (Arenales), Peñíscola, Teulada Moraira (Rada Moraira), Vinaròs, A Coruña, Cariño, Tui, Vigo, Aguiño-Carreira-Ribeira, Baiona, Noia, Santiago, Viveiro e Irán (Hondarribia) zgodnie z ust. 1, 3 i odpowiednio 4 art. 4 dyrektywy,

uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy ww. przepisów dyrektywy 91/271/EWG;

- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z ust. 1 art. 3 i ust. 1 art. 4 dyrektywy 91/271/EWG, aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 15 000 powinny być wyposażone w systemy zbierania ścieków komunalnych i powinny poddawać te ścieki wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r.

Zgodnie z ust. 2 art. 3 dyrektywy systemy zbierania ścieków komunalnych powinny spełniać wymogi ustanowione w załączniku I A.

W odniesieniu do obowiązków poddania oczyszczaniu ścieków komunalnych art. 4 ust. 1 dyrektywy nakazuje państwu członkowskim zapewnienie, aby ścieki komunalne przed odprowadzaniem poddane były wtórnemu procesowi oczyszczania lub innemu skutecznemu oczyszczaniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych powinny spełniać wymogi określone w załączniku I B. Z kolei część B załącznika I odsyła do wymogów, które znajdują się w tabeli I tego załącznika. Wreszcie procedura kontroli, o której mowa w części D załącznika I umożliwia weryfikację tego, czy zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych spełniają przesłanki ustanowione w części B załącznika I.

Odnosnie do ww. 38 aglomeracji Królestwo Hiszpanii nie zapewniło spełnienia wymogów przewidzianych w dyrektywie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2010 r. w sprawie T-225/09 Claro, S.A. przeciwko OHIM i Telefónica, S.A., wniesione w dniu 9 lipca 2010 r. przez Claro, S.A.

(Sprawa C-349/10 P)

(2010/C 234/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Claro, S.A. (przedstawiciele: adwokaci E. Armijo Chávarri i A. Castán Pérez-Gómez)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Telefónica, S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

Przyjęcie do wiadomości wniesionego odwołania wraz z towarzyszącymi mu dokumentami, stwierdzenie, że odwołanie od wyroku piątej izby Sądu z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie T-225/09 zostało wniesione w terminie i w wymaganej formie oraz, po przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania, uchylenie zaskarżonego wyroku i uwzględnienie skargi Claro, S.A.

Zarzuty i główne argumenty

Dokonana przez Sąd błędna wykładnia przepisów art. 59 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Odwołanie opiera się na założeniu, że wbrew stanowisku Sądu (a poprzednio Izby Odwoławczej) złożenie pisemnego uzasadnienia skargi nie stanowi przesłanki dopuszczalności skargi, ale tylko zwykły wymóg proceduralny. Wnoszący odwołanie twierdzi również w uzasadnieniu, że ta błędna wykładnia Sądu (a poprzednio Izby Odwoławczej) spowodowała naruszenie uznanej w art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ zasady funkcjonalnej ciągłości między różnymi instancjami OHIM.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 25 lutego 2010 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-566/08) ⁽¹⁾

(2010/C 234/49)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 6 maja 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-572/08) ⁽¹⁾

(2010/C 234/50)

Język postępowania: włoski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 29 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien — Austria) — Ronald Seunig przeciwko Maria Hölzel

(Sprawa C-147/09) ⁽¹⁾

(2010/C 234/51)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 153 z 4.7.2009.